

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 308

Hely

Idő

"1918"

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp
(Hely)

1918. XII. 12.

(Idő)

(Köt. v. fü)

— Jó modor, jó társaság. (Levél a legszükségesebb házi cikkről.) Azt mondja a kedves népem, hogy a háztartása számára a közelgő karácsonyra vásároljak valamit, ami a mai világban jó, hasznos, nélkülözhetetlen, aminek kedves családja hasznát veheti. Miután szénről, fáról, zsirról említés ne tétessék, mint a bosszorkányokról, akik nincsenek, ellenben megprezentelem édes németet a legaktuálisabb irodalmi eseménnyel, amelyet 13 koronás árban „Jó modor, jó társaság” címmel egy budai ur írt és amely irodalmi munka „Az uri elegáns élet művészetét” tárgyalja.

Amint sejteni tetszik, ez a könyv ma minden család háztartásában föltétlenül szükséges. Ha nincs kisujjukban az uri, elegáns élet művésze, ha hiányzik asztalunkról a jó modor és a jó társaság, akkor igazán nem tudom, hogy miképpen tudunk megélni.

Mert kérem, csak a könyv tartalmával méltóztassék tisztában lenni, hogy a szükségességéről fogalmat alkosson magának.

Mindjárt a jó modorban, udvariasságon, lovasgiasságon és a nők tiszteletén kezd, ami annyit jelent, hogy az élelmiszerbédék előtt ácsorgó vásárló vagy jobban mondva vásárolni szándékozó közönséggel a kiszolgáló személyzetnek, az ott posztoló vendőrnök szépen kell bánni, mert a jó modor, az udvariasság és a nők tisztelete kötelező.

Azután elmondja, hogy milyen legyen az otthon, a lakás. Ebben a fejezetben bizonyára megtanuljuk, hogy miképpen kell lakást rekquirálni, hogyan kell a rekquirált lakást részletfizetésre berendezni, honnan szerezzük gázt, villanyt, petróleumot avagy gyertyát, hogy lakásunkat esténként otthonosabbá tegyük. Miután pedig a boldogság mostanában is barát-

ságos meleg szobában van, valószínű, hogy ez a könyv arra is kitanít bennünket, hogy honnan és miképpen vegyünk fát és szenet.

A harmadik fejezet az öltözködésről és divatról szól. Ez kitanítja kedves németet arra, hogy ruhaigényét hanyadik számú lisztbizottságnál jelentse be, valamint megmagyarázza azt is, hogy az idei téli szezonban még mindig uralkodó szín a csukaszürke.

A negyedik fejezetben a terített asztal és a vendéglátás művészetével ismerkedünk meg. Nagyon helyesen, mert nem könnyű ma terített asztalhoz ülni és vendégeket látni. Valószínű, hogy itt megtanuljuk annak a titkát, miképpen lehet magunkat elegáns és uri modorban a terített asztal mellé meghívatni, avagy ha abba a kellemetlen helyzetbe kerülnénk, hogy vendéget kellene látnunk, hogyan lehet az üres kamrából terített asztalt elővarázsolni vagy pedig kedves vendégeinket előkelő és udvarias modorban arra figyelmeztetni, hogy menjetek a fenébe vagy zabáljatok otthon.

Majd elfelejtem, hogy közben a szépségápolás titkaival is megismerkedünk. Ez is rendkívül fontos a mai körülmények között, amikor sem a gyomrunkat, kukorica hiányában a hízónkat sem ápolhatjuk kellőképpen, hát legalább a szépségünket ápoljuk, mert amint tesszik is tudni, erre a mostani politikai viszonyok között égető szükségünk van, hiszen a nők politikai jogokhoz jutván, képviselőjelöltek lesznek. Ki szavaz csunyára, amikor szépre is szavazhat?

A társasággal és szalonélettel is megismerkedünk. Legnagyobb társaságokat a pályaudvarokon, a villamos megállók előtt, a leszereleési irodáknál és a vásáresarnokokban találunk. A szalonélet ma kissé hideg, mert a szalont

nem fűtik és a poloskák társasága is a halókba húzódott.

Amde nagyon fontos a következő cím, a társalgás művésze. Például, ha a szomszéd-asszony így társalog hozzánk:

— Adjon kölcsön egy kis kenyérjegyet — nem illik így visszatársalognunk:

— Adjon a frászt! — hanem így kell művésiesen válaszolnunk, hogy azt az ifju budai urat föl ne bosszantsuk:

— Sajnálom, nagyságos asszony, hogy kenyérjegygényét ki nem elégíthetem, de magamnak sincs.

A szertartásokról, etiketről tanulságos dolgokat olvashatunk. Rettentő lehet az, ha az üres burgonyafőzeléket szertartás és etiket nélkül teszik az asztalra, ha már egyszer hus nem jutott hozzá. A rang és mód ma életszükséglet. Ez is benne foglaltatik ebben a könyvben. A ranggal és móddal foglalkozik a népkormány is, tehát ez is aktuális kérdés. A fényűzésről is van valami. Űzi még a fényt, kedves némem? És is. Térdig járom a lábam, hogy egy szál gyertyát kapjak. De az ajándékozás művészetét is itt tanulhatjuk: hogyan lehet a rokknaknak egy krajcárt adni úgy, hogy kettőnek gondolja.

Nagyon szükséges háztartási cikk ez az irodalmi mű.

Persze, kedves némem, erre azt mondja, hogy az udvariasság művészetét könyv nélkül is megtanulhatja az édes hazánkat megszálló franciáktól és aztán tüzrevalót emleget.

Tudja mit, édes némem? Hát fűtsön be ezzel a könyvvel.